

Adaletin pusulası
(Compass of justice)

YARGITAY DERGİSİ

(JOURNAL OF THE COURT OF CASSATION)

Cilt/Volume: 44 • Sayı/Issue: 4 • Ekim/October 2018

E - B Ü L T E N
e-bulletin

Üç ayda bir yayınlanan hakemli bir dergidir.
This journal is a peer-reviewed journal published once every three months.

www.yargitaydergisi.gov.tr

ISSN: 1300 - 0209

Cilt/Volume: 44 • Sayı/Issue: 4 • Ekim/October 2018

Yargıtay Başkanlığı Adına Sahibi
On Behalf of Presidency of the Court of Cassation, Publisher

İsmail Rüştü Cirit
Yargıtay Başkanı

Yayın Kurulu Başkanı
Chairman of the Editorial Board

Bahri Demirel
Yargıtay 17. Hukuk Dairesi Üyesi

Yayın Kurulu Üyeleri
Editorial Board

Dr. İhsan Baştürk
Yargıtay 19. Ceza Dairesi Üyesi

Hikmet Kanık
Yargıtay 3. Hukuk Dairesi Üyesi

Haluk Kırca
Yargıtay 1. Ceza Dairesi Üyesi

Ahmet Yener
Yargıtay 21. Hukuk Dairesi Üyesi

Editör
Editor

Firuze Bıyık
Yargıtay Tetkik Hâkimi

Yayın İşleri Müdürü
Publishing Manager

Ersin Damar

Dergiye yapılan atıflarda “YD” kısaltması kullanılmalıdır.
For citations please use the abbreviation: “YD”

Yönetim Yeri
Place of Management

Yargıtay Yayın İşleri Müdürlüğü (Yargıtay Ek Binası) Vekâletler Cad. No: 3
06658-Bakanlıklar/ANKARA

Telefon/Phone: 0312 419 34 17 **Faks/Fax:** 0312 419 41 11

E-posta/E-mail: dergi@yargitay.gov.tr

Web sitesi/Website: www.yargitaydergisi.gov.tr

Cilt/Volume: 44 • Sayı/Issue: 4 • Ekim/October 2018

**Abonelik
Subscription**

Abone bedeli; Yayın İşleri Müdürlüğümüzün
T.C. Vakıflar Bankası Yargıtay/Ankara Şubesindeki
IBAN: TR65 0001 5001 5800 7305 3310 60 nolu banka hesabına veya
Posta Çekleri Merkezindeki 92932 nolu posta çeki hesabına
yatırılmalıdır.

Abone olmak için Abone Servisimizi (0 312 – 416 11 38) arayınız.

Hiç bir yerde **temsalcimiz yoktur.** Ödemeli olarak Dergi gönderilmez.

Bu dergide yayımlanan yazılarda ileri sürülen görüşler yazarlarına aittir.
Articles published in this journal represent only the views of the contributors.

Copyright © 2018

Tüm hakları saklıdır. Bu yayının hiçbir bölümü, Yargıtay Başkanlığı'nın yazılı izni olmadan, fotokopi yoluyla veya elektronik, mekanik ve sair suretlerle kısmen veya tamamen çoğaltılamaz, dağıtılamaz, kayda alınamaz.

All rights reserved. No part of this publication may be copied, reproduced, stored in a retrieval system, or transmitted, in any form or by means, without the prior expressed permission in writing of Presidency of the Court of Cassation.

Baskı

Ankara Açık Ceza İnfaz Kurumu
An-Ce Matbaası
Tel: (0-312) 278 76 10
Faks: (0-312) 278 25 68

YARGITAY DERGİSİ YAYIN İLKELERİ

1. 1975 yılında yayın hayatına başlayan Yargıtay Dergisi (YD), “Hakemli Dergi” statüsünde üç ayda bir olmak üzere Ocak, Nisan, Temmuz ve Ekim aylarında yayımlanır.

2. Dergide hakemli ve hakemsiz makalelere birlikte yer verilir. Hakemli olarak yayınlanmasına karar verilen makalelerin hakemli olduğu dergide ayrıca gösterilir. Hakemsiz makalenin yayınlanıp yayınlanmayacağına Yayın Kurulu karar verir.

3. Derginin amacı; hukuki konularda bilimsel çalışmalar yayımlamaktır.

4. Yazıların; özgün, başka bir yerde yayımlanmamış veya yayımlanmak üzere gönderilmemiş olması gerekir.

5. Yayımlanan makaleden kaynaklanan her türlü sorumluluk yazara aittir.

6. Makale, bilgisayar ortamında Microsoft Word programında yazılır.

7. Makale, bilimsel bir çalışma niteliğini taşıyamayacak ölçüde kısa ya da makale formatının sınırlarını aşacak şekilde uzun olmamalıdır.

8. Derginin yazı dili esas olarak Türkçe olmakla birlikte, dergide yabancı dilde yazılara da yer verilir. Yazı, Türkçe veya yabancı dillerden herhangi birinde yazılmış olsa dahi 13 kelimeyi aşmayan “başlık”, 150-350 kelime arası “öz (abstract)” ve 5-8 kelime arası “anahtar kelimelerin (keywords)” bulunması gerekir. Makalenin adı, “öz”ü, anahtar kelimeleri, keywords ve abstract bilgileri Türkçe ve İngilizce olarak makale ile birlikte yer alır. Bu bilgiler sırasıyla yazının başına eklenip, Türkçe veya İngilizce olarak yazarları tarafından makale ile birlikte gönderilir.

9. Yazar adı ve soyadını, unvanını, görev yaptığı kurumu, iletişim adresi ile telefonunu ve mutlaka e-mail adresini çalışmasının başına ekleyeceği üst kapak sayfası ile birlikte bildirmelidir. Makale, A4 boyutunda birinde yazara ilişkin bilgileri içeren kapak sayfası bulunan, diğerinde bulunmayan iki nüsha halinde gönderilir.

Yazı, ana metinde 1,5 satır aralığı ile 12 punto; dipnotlarda tek satır aralığı ile 10 punto kullanılarak Times New Roman, normal stil karakterinde yazılmalı, metin iki yana yaslanmalı, sayfanın tüm kenarlarında 2,5 cm boşluk bırakılmalıdır. Başlık ve alt başlıklar dışında koyu (bold) yazı karakteri kullanılmamalıdır.

10. Dipnotlar sayfa altında gösterilir ve numaraları noktalama işaretlerinden sonra kullanılır. Dipnotta kaynak verilirken yazarın soyadı ve adının sadece baş harfleri büyük olur. Verilen kaynak kitap ise kitabın adı, kitabın basıldığı yer, basım yılı ve atıf yapılan sayfa numarası sırası ile verilir. Verilen kaynağın makale olması halinde ayrıca, makale adı çift tırnak içine alınır. Ancak makalenin yer aldığı eserin basım yeri ve tarihinin yazılması gerekmez. Verilen kaynak internet dokümanı ise makale yazarının soyadı adı, makale adı, dergi adı ve sayısı, hangi tarihte ve hangi siteden erişildiği bilgilerine sırası ile yer verilir. Tüm göndermeler yazarın soyadı yazılarak yapılır.

Kitap için örnek: Yılmaz, Ejder: Hukuk Muhakemeleri Kanunu Şerhi, Ankara 2012, s.28.

Makale için örnek: Demir, Mehmet: “Hâkime Hukuki Sorumluluğu Nedeniyle Açılan Tazminat Davası”, (AÜEHFD, C.VII, S. 2003/3-4, s.805-861), s.826.

İnternette alınan doküman için örnek: Albayrak, Hakan: Tasarrufun İptali Davalarında Yargıtay Tarafından Kabul Edilen Özel Dava Şartları, Ankara Üniversitesi Hukuk Fakültesi Dergisi,

Cilt/Volume: 44 • Sayı/Issue: 4 • Ekim/October 2018

S.2015/4(64), 11.03.2016 tarihinde <http://dergiler.ankara.edu.tr/dergi-ler/38/2071/21478.pdf> adresinden erişildi.

Gönderme örnek: Yılmaz,

11. Makale sonunda “kaynakça” bulunmalıdır. Kaynakça; metin içindeki ilk (tam) atıflar, “yazarın soyadı, adı” şeklindeki alfabetik düzene uyularak düzenlenir.

Örneğin: Yılmaz, Ejder: Hukuk Muhakemeleri Kanunu Şerhi, Ankara 2012.

Demir, Mehmet: “Hâkime Hukuki Sorumluluğu Nedeniyle Açılan Tazminat Davası”, (AÜEHFD, C.VII, S. 2003/3-4, s.805-861).

12. Makalede “anlatım planı”na veya “içindekiler”e yer verilmez.

13. Makalede yer alan kısaltmalara ilişkin cetvel metnin sonunda yer almalıdır.

14. Makale yayımlanmak üzere dergi@yargitay.gov.tr adresine e-posta ile gönderilir.

15. Yazarların dergiye gönderdikleri yazılarının denetimini yapmış oldukları ve bu haliyle “basıla” verdikleri kabul edilir. Bilimsellik ölçütlerine uyulmadığı ve olağanın üzerinde yazım yanlışlarının tespit edildiği yazılar, Yayın Kurulu tarafından geri çevrilir. Makale, Yargıtay Dergisi yayın ilkelerine uygun değilse reddedilir. Reddedilen yazılar yazarına iade edilmez.

16. “Kör hakemlik” sistemi uyarınca, kapak sayfası olmayan makale nüshası hakemlere gönderilir. Yazara yazının hangi hakeme gönderildiği konusunda bilgi verilmez. Yazının yayımlanması hakemler tarafından uygun bulunmadığı takdirde durum yazara bildirilir. Hakem raporları esaslı düzeltme içeriyorsa; rapor, hakem adı belirtilmeksizin yazara gönderilir. Yazar, sadece belirtilen düzeltmeler çerçevesinde değişiklikler yapabilir. Bu düzeltmeler yazar tarafından kabul edilip, işlenmesi ve hakemler tarafından uygun görülmesi koşuluyla makale yayımlanır. Hakemlerin raporlarının olumsuz olması durumunda tekrar bir hakem incelemesi yapılmaz.

17. Yazarlara ve hakemlere 23 Ocak 2007 tarih ve 26412 sayılı Resmi Gazete’de yayımlanan “Kamu Kurum ve Kuruluşlarınca Ödenecek Telif ve İşlenme Ücretleri Hakkında Yönetmelik” çerçevesinde telif ve hakem ücreti ödenir. Yazılar yayımlanmak üzere kabul edildiği takdirde, elektronik ortamda tam metin olarak yayımlamak da dahil olmak üzere tüm yayın hakları Yargıtay Dergisi’ne aittir. Yazarlar telif haklarını Yargıtay Dergisi’ne devretmiş sayılır. Elektronik yayım için ayrıca telif ücreti ödenmez.

18. Yayımlanan makalenin yazarına üç adet, hakemlere birer adet dergi gönderilir.

19. Dergide çeviri eserlere, kitap ve karar incelemelerine, mevzuat değerlendirmeleri ile bilgilendirici notlara da yer verilir. Bu tür yazılar hakeme gönderilmeyip, Yayın Kurulu kararı ile yayımlanır.

20. Makalenin yayımlanması için en az iki hakemin kabulü, hakem raporları arasında çelişki olması halinde editörün görüşü doğrultusunda veya üçüncü bir hakem raporu alındıktan sonra Yayın Kurulu’nun onayı gerekir.

21. Makale geliş tarihine göre kayıt altına alınarak, sıra numarası verilir.

22. Dergiye yayımlanmak üzere makale gönderen yazar yukarıdaki yayın ilkelerini kabul etmiş sayılır.

Cilt/Volume: 44 • Sayı/Issue: 4 • Ekim/October 2018

**JOURNAL OF THE COURT OF CASSATION (JCoC)
EDITORIAL PRINCIPLES**

1. Published since 1975, the Journal of the Court of Cassation (JCoC) is a quarterly “peer-reviewed” periodical issued in January, April, July and October.
2. JCoC includes peer-reviewed and non-peer-reviewed articles. Manuscripts designated for publication through peer-review shall be indicated as such in the Journal. The Editorial Board shall decide whether a non-peer-reviewed article will be published or not.
3. JCoC’s purpose is to publish scientific works on law.
4. Manuscripts must be original, not have been published or submitted for publication elsewhere.
5. Author(s) shall have all liabilities arising from the published article.
6. The manuscript shall be typed in Microsoft Word software.
7. The manuscript must not be too short for a scientific study or too long to exceed the limits of the article format.
8. While JCoC’s publication language is essentially Turkish, it shall accommodate articles in foreign languages as well. The article, whether in Turkish or in any foreign language, must have a “title” not exceeding 13 words, an “abstract” of 150 to 350 words, and 5 to 8 “keywords”. The title, abstract and keywords of the article shall be included in the manuscript in Turkish and English together. Such information shall be inserted in the beginning of the article in the said order, and submitted in Turkish or in English along with the manuscript by the author(s).
9. The author must indicate his/her full name, title, affiliated organization, contact address and telephone, and absolutely, e-mail address in the top cover page added to the beginning of the manuscript. The manuscript shall be submitted in two copies each in A4 size paper, one having the cover page with author information, the other with no author information. The manuscript shall be typed in normal style, justified, Times New Roman 12 font size with 1.5 line spacing in the main text, and 10 font size, single spaced in the footnotes; page margins 2,5 cm all around. Bold font should not be used except in the title and subtitles.
10. Footnotes shall be placed at page bottom, and marking numbers inserted after punctuation marks in the text. When providing references in the footnote, only the initial letters of the author’s last name and given names shall be capitalized. Where a book is referenced, the referencing shall include the title, place of print, year of print and referred page of the book in the order herein. Where an article is referenced, the title of the article shall be quoted in double-quotation marks. However, it is not necessary to include the place of print and the date of the work in which the article appeared. Where the reference source is from the Internet, the following information shall be furnished in the following order: last name and given names of the author, article title, Journal title and issue, date of access and website address. All citations shall mention the author’s last name.

Example of bookreference: Yılmaz, Ejder: Hukuk Muhakemeleri Kanunu Şerhi, Ankara 2012, p.28.

Example of article reference: Demir, Mehmet: “Hâkime Hukuki Sorumluluğu Nedeniyle Açılan Tazminat Davası”, (AÜEHFD, Vol VII, No 2003/3-4, p.805-861), p.826.

Example of Internet reference: Albayrak, Hakan: Tasarrufun İptali Davalarında Yargıtay Tarafından Kabul Edilen Özel Dava Şartları, Ankara Üniversitesi Hukuk Fakültesi Dergisi, No 2015/4(64), accessed on 11.03.2016 at <http://dergiler.ankara.edu.tr/dergiler/38/2071/21478.pdf>.

Example of citation: Yılmaz,

11. The manuscript should have a “references section” at the end. It is organized with respect to the alphabetical order of “author’s surname, first name”.

For example: Yılmaz, Ejder: Hukuk Muhakemeleri Kanunu Şerhi, Ankara 2012.

Demir, Mehmet: “Hâkime Hukuki Sorumluluğu Nedeniyle Açılan Tazminat Davası”, (AÜEHFD, Vol VII, No 2003/3-4, p.805-861).

12. “Contents” and “narrative plan” are not included in the article.

13. The “Abbreviations Chart” should be placed at the end of the text.

14. The manuscript submitted for publication shall be communicated by e-mail to: dergi@yargitay.gov.tr

15. It shall be assumed that the manuscripts submitted by authors to the Journal have been checked and submitted “for print as is”. Manuscripts that are identified as non-conforming to the scientific criteria and having more spelling errors than usual shall be returned by the Editorial Board. Where the manuscript fails to comply with the editorial principles of the Journal of the Court of Cassation, it shall be rejected. Rejected manuscripts shall not be returned to the author.

16. Pursuant to the “double blind peer review” system; the copy of the manuscript without the cover page shall be communicated to the reviewers. No information on reviewers shall be furnished to the author. Where the reviewers do not approve the manuscript for publication, this shall be notified to the author. Where the reviewers’ report calls for major revision(s), such report shall be communicated to the author without indicating the identity of reviewers. The author may make changes only in the context of the requested corrections. The manuscript shall be published provided that such corrections be accepted, inserted by the author and approved by the reviewers. Where the reviewers’ report is negative, no further review shall be undertaken.

17. Authors and reviewers shall be paid copyright fees and reviewing fees respectively on the basis of the “Regulation on Copyright and Processing Fees Payable by Public Entities” published in the Official Gazette of 23 January 2007 issue 26412. Where the manuscripts are accepted for publication, all publication rights shall be owned by the Journal of the Court of Cassation including full-text publication in electronic media. Authors shall be considered to have transferred their copyright to the Journal. No further royalties shall be paid for electronic publication.

18. Three copies of the Journal that contains the published article shall be sent to the author, and one each to the reviewers.

19. The Journal includes translated works, book and decision reviews, informative notes on legislative reviews as well. Such works shall not be directed to reviewers; they will be published by a decision of the Editorial Board.

Cilt/Volume: 44 • Sayı/Issue: 4 • Ekim/October 2018

20. The manuscript requires approval by at least two reviewers for publication; where the reviewers' reports fail to concur, the approval of the Editorial Board shall be required upon the Editor's opinion or after obtaining a third reviewer's report.

21. Manuscripts shall be recorded and numbered in the order of receipt.

22. Authors who submit manuscripts to the Journal for publication shall be deemed to have agreed to the editorial principles herein.

İÇİNDEKİLER
CONTENTS

HAKEMLİ MAKALELER PEER REVIEWED ARTICLES

Prof. Dr. Mustafa Ruhan Erdem Av. Cihan Kavlak

Ceza Muhakemesinde Temyiz İncelemesinin Kapsamı ve Sınırları

The Scope And The Limitations Of Appellate Review In Criminal Procedure

1419-1478

Dr. Mert NamlıTürk ve İsviçre Hukukunda Gerçekleştirilen Reformların Konkordato
Hukuku Bakımından Getirdiği Değişiklikler*Amendments By Swiss And Turkish Reforms To Concordat Law*

1479-1552

Dr. Cemal Fazıl KarakaşTemyiz ya da Bozma Kapsamı Dışında Kalan Hüküm Sonucu Parçalarının Bozma
Üzerine Yapılan Yargılama Sonunda Tekrar Oluşturulması Gerekliliği*On The Requirement Of Restructuring The Parts Of The Court Decisions Remained
Out Of The Scope Of Appeal Or Quash*

1553-1588

Dr. Mesut Şöhret

Uluslararası Hukukta Devletlerin Tanınma Sorunsalı ve Başlıca Tanınma Türleri

Problem Of States Recognition In International Law And Types Of Recognition

1589-1622

Dr. Pınar Çağlayan Aksoyİsviçre Federal Mahkemesi'nin 11.12.2017 Tarihli Kararı Işığında Sözlü
Vasiyetnamenin Koşulları Hakkında Bir Değerlendirme*An Evaluation Of The Conditions Of An Oral Will In Light Of The Decision Of
The Swiss Federal Court Dated 11.12.2017*

1623-1658

HAKEMSİZ MAKALELER ARTICLES

Dr. Hasan Dursun

Çevre Yaptırımlarına Genel Bir Bakış

A General Perspective On Environmental Sanctions

1659-1740

CEZA MUHALEMESİNDE TEMYİZ İNCELEMESİNİN KAPSAMI VE SINIRLARI***THE SCOPE AND THE LIMITATIONS OF APPELLATE REVIEW IN CRIMINAL PROCEDURE***

Prof. Dr. Mustafa Ruhan ERDEM
Av. Cihan KAVLAK

ÖZ

CMK'nın (Ceza Muhakemesi Kanunu) istinafa ilişkin hükümlerinin yürürlüğe girmesiyle birlikte temyiz, BAM (Bölge Adliye Mahkemesi) denetiminden geçmiş olan kararların yalnızca hukuksal yönüyle inceleneceği bir kanun yolu haline gelmiştir. CMK'ın temyize ilişkin düzenlemeleri kapsamında, hukuksal denetim ve maddi olay denetimi ayrımının nasıl yapılacağı, incelemenin ileri sürülen temyiz nedenleriyle sınırlı olarak yapılmasının uygulamaya nasıl yansıtacağı önemli sorunlar olarak görünmektedir. Bu çalışmada öğretideki görüşler ve içtihatlar ışığında temyiz incelemesinin kapsam ve sınırları ele alınmıştır.

Anahtar Kelimeler: İstinaf, temyiz, kanun yolu, Yargıtay.

ABSTRACT

In conjunction with the entry into force of the provisions of Law of Criminal Procedure relating to appeal, cassation became a legal remedy that examine the decisions, which are controlled by the Regional Court of Appeal, only juridically. Within the context of the provisions of Law of Criminal Procedure relating to cassation, these seem to be the important problems that how to make a distinction between juridical inspection and material fact inspection, and the reflections of making examination limited to alleging reasons of cassation. In this article, it is examined the scope and the limitations of appellate review in the light of doctrinal views and court practices.

Keywords: Appeal, cassation, legal remedy, Court of Cassation.

Cilt/Volume: 44 • Sayı/Issue: 4 • Ekim/October 2018

TÜRK VE İSVİÇRE HUKUKU'NDA GERÇEKLEŞTİRİLEN REFORMLARIN KONKORDATO HUKUKU BAKIMINDAN GETİRDİĞİ DEĞİŞİKLİKLER

AMENDMENTS BY SWISS AND TURKISH REFORMS TO CONCORDAT LAW

Dr. Öğretim Üyesi Mert NAMLI

ÖZ

Piyasa ekonomisinin karakteristik unsurlarından birinin azami kâr elde etmek amacıyla rekabetçi yöntemlerin uygulanması olduğu göz önüne alındığında, İflas Hukuku ve buna ilişkin düzenlemelerin ekonomide büyük bir rol oynadığı rahatlıkla ifade edilebilecektir. Bu nedenle İflâs Hukuku'nun amaçlarından birinin, finansal zorluklar içinde bulunan borçluları iflâstan kurtarmak olduğu kabul edilmektedir.

İsviçre'de 2001 yılında Swissair'in iflâs etmesi, İsviçre İflâs Hukuku'nun bir reforma ihtiyaç duyup duymadığının tartışılmasını tetiklemiştir. Buradaki eleştiriler, İsviçre Borç İçin Takip ve İflâs Kanunu'nun işletmelerin kurtarılmasının kolaylaştırılmasında verimsiz kaldığı hususunda yoğunlaşmıştır. İsviçre Parlamentosu'nda yıllarca süren görüşmeler neticesinde İsviçre İflâs Hukuku'nda değişiklik yapan bir kanun yapılmış ve bu kanun, 01.01.2014 tarihinde yürürlüğe girmiştir.

Türk Hukuku'nda ise uzun süredir iflâsın ertelenmesi kurumu, amaçlarını yerine getiremediği gerekçesiyle yoğun şekilde eleştirilmiştir. Bu nedenle İcra ve İflâs Kanunu ile Diğer Bazı Kanunlar'da Değişiklik Yapan 7101 Sayılı Kanun ile iflâsın ertelenmesi kurumu kaldırılmış ve konkordato, Türk İyileştirme Hukuku'nun temel kurumu niteliğine dönüştürülmüştür.

Bu makalede İsviçre ve Türk Hukuku'nda gerçekleştirilen bu reformların getirdiği değişiklikler karşılaştırmalı bir bakış açısıyla ele alınacaktır.

Anahtar Kelimeler: Konkordato, İflâs, 7101 sayılı Kanun, konkordato mühleti, iflâsın ertelenmesi

ABSTRACT

Insolvency laws and regulations play an important role in the economy and wider society, given that a defining characteristic of a market economy is the use of competitive methods in order to achieve maximum profit. Because of this, it is considered one of the main objectives of the insolvency law is to avoid unnecessary liquidations and rehabilitate debtors in financial difficulties.

In Switzerland, the collapse in 2001 of Swissair sparked a debate over the need to amend Swiss Insolvency Law. Criticism was raised that Swiss Debt Enforcement and Bankruptcy Law had proven ineffective in facilitating the restructuring of companies in distress. After years of controversies and negotiations in the Swiss Parliament, the revised DEBL finally entered into force on January 1 2014.

In Turkish law, the bankruptcy postponement mechanism has been criticised for failing to fulfil its essential goals. Therefore The Law numbered 7101 on the Amendments in Enforcement and Bankruptcy Law and Certain Laws abolished the institution of bankruptcy postponement and modernized the institution of concordat.

In this paper, we will focus on the analyzing these reforms on Swiss and Turkish Insolvency Law.

Keywords: Concordat, Bankruptcy, Law no 7101, moratorium, bankruptcy postponement

Cilt/Volume: 44 • Sayı/Issue: 4 • Ekim/October 2018

**TEMYİZ YA DA BOZMA KAPSAMI DIŞINDA KALAN HÜKÜM SONUCU
PARÇALARININ BOZMA ÜZERİNE YAPILAN YARGILAMA SONUNDA TEKRAR
OLUŞTURULMASI GEREKLİLİĞİ**

**ON THE REQUIREMENT OF RESTRUCTURING THE PARTS OF THE COURT
DECISIONS REMAINED OUT OF THE SCOPE OF APPEAL OR QUASH.**

Dr. Cemal Fazıl KARAKAŞ

*Büyük büyük dedem,
Karaköse kadısı,
Fakih Feriz'in anısına saygıyla...*

ÖZ

Bu çalışmanın amacı ilk derece mahkemeleri ile bölge adliye mahkemelerince verilen kararların Yargıtay'ca bozulması üzerine yapılan yargılamanın sonunda verilecek kararların ne şekilde kaleme alınacağı ve özellikle temyiz ya da bozma kapsamı dışında bırakılmış kısımların, sonraki kararda tekrar yazılıp yazılmayacağı konusunu açıklığa kavuşturmadır.

Yargıtay Dairelerinin ve Hukuk Genel Kurulu'nun buna ilişkin çelişkili -görünen- kararları bulunmaktadır.

Bu sorunun çözümü için önerimiz dava türlerine göre bir ayırım yapılması ve inşai davalar için farklı, tespit davaları ile eda davaları bakımından farklı karar yazımlarının oluşturulması gerekliliğidir.

Anahtar Kelimeler: Karar, temyiz kapsamı, kısmi bozma, usuli müktesep hak, inşai hüküm, eda hükmü, tespit hükmü.

ABSTRACT

The aim of this study is to clarify how the appealed verdicts of the first degree courts or district courts quashed by the Court of Cassations are redrafted and in particular whether the parts remaining out of the scope of the quashed verdicts should be redrafted after the following judgement. The Chamber of the Court of Cassation and the General Assembly of the Civil Law have seemingly contradicting decisions regarding to this issue.

Our proposal for the solution of this problem is to make a distinction according to the types of cases and the necessity of different judgment writing methods in terms of between constitutive lawsuits and declaratory or performance lawsuits.

Keywords: Verdict, scope of appeal, partial quash, procedurally acquired right, constructive verdict, performance verdict, determinative verdict.

Cilt/Volume: 44 • Sayı/Issue: 4 • Ekim/October 2018

**ULUSLARARASI HUKUKTA DEVLETLERİN TANINMA SORUNSALI VE BAŞLICA
TANINMA TÜRLERİ*****PROBLEM OF STATES RECOGNITION IN INTERNATIONAL LAW AND TYPES OF
RECOGNITION*****Dr. Mesut ŞÖHRET****ÖZ**

Uluslararası hukukta yeni devletlerin ortaya çıkması bu oluşumların aynı zamanda uluslararası sistemdeki mevcut devletlerce tanınması sorununu da beraberinde getirmektedir. Tanıma konusunda meydana gelen en büyük sorun bu işlem için belirlenmiş olan standart ve otomatik bir mekanizmanın olmamasıdır. Bu alanda yapılan birçok bilimsel çalışmada dikkat çekilen tutarsızlık ve uzlaşma eksikliği esas itibarıyla devletlerin siyasi çıkarları ve dış politika tercihleri doğrultusunda yeni bir siyasal otoriteyi tanıma veya tanımamalarından kaynaklanmaktadır. Bir başka deyişle mevcut sistem içinde yer alan devletlerin yeni bir siyasi oluşumu devlet olarak tanıyıp tanımamaları tamamıyla bu devletlerin inisiyatifinde bulunan bir konudur. Bu kapsamda mevcut devletler söz konusu yeni siyasi oluşumları kendi ulusal çıkarları doğrultusunda tanıma ya da tanımama konusunda tercihte bulunmaktadırlar. Bunun sonucunda bazı siyasi oluşumlar uluslararası sistemdeki devletler tarafından tanınarak devletsellik (statehood) elde ederken bazıları da sistem içinde tanınmamış bölgeler (unrecognized region) olarak varlıklarını sürdürmek durumunda kalmaktadır. Bu durum şüphesiz uluslararası hukuk ve uluslararası ilişkiler açısından bazı sorunları ve bazı çifte standartları da beraberinde getirmektedir. Zira mevcut uluslararası sistem içinde mevcut devletlerin toprak bütünlükleri temel bir uluslararası ilke olduğundan mevcut bir devlet içinden ortaya çıkan siyasi oluşumların devlet olarak tanınması uluslararası sistemin işleyişini etkileyerek bazı siyasi sorunların yaşanmasına neden olmaktadır. Bu çalışma yeni ortaya çıkan siyasi oluşumların devlet olarak tanınma sorunlarını uluslararası hukuk perspektifinden inceleyerek tanınmanın teorik boyutlarını ortaya koymakta ve bu kapsamda tanıma konusunda var olan mevcut teorik yaklaşımlardan kurucu, açıklayıcı ve hukuki standartlara göre tanıma biçimlerini açıklamaya çalışmaktadır. Bunun yanında çalışma, yeni siyasi oluşumların devlet olarak tanınması konusunda var olan mevcut tanıma türleri içindeki; hukuki tanıma (de jure), fiili tanıma (de facto) kolektif tanıma, koşullu tanıma (conditional) ve erken tanıma (early) yöntemlerini güncel örneklerle incelemeyi amaçlamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Tanınma, Uluslararası Hukuk, Devletlerin Tanınması, Kurucu Tanınma Teorisi, Açıklayıcı Tanınma Teorisi, Hukuki Tanınma, Fiili Tanınma, Kolektif Tanınma.

ABSTRACT

The emergence of new states in international law brings with it the problem of recognition of these formations in the international system at the same time. The biggest problem with recognition is the lack of a standard and automatic mechanism for this process. The inconsistency and lack of

consensus drawn in many scientific studies on this field is mainly due to the recognition or non-recognition of a new political authority in the direction of states' political interests and foreign policy preferences. In other words, states that are present in the current system cannot recognize and recognize a new political entity as a state is completely a matter which is at the initiative of these states. In this context, existing states prefer to recognize or not recognize new political entities in their own national interests. As a result, some political formations are recognized by the states in the international system and gain statehood, while others have to maintain their existence as unrecognized regions in the system. This undoubtedly brings some problems and some double standards in terms of international law and international relations. Because the territorial integrity of the existing states within the existing international system is a basic international principle, the recognition of the political formations emerging from an existing state causes some political problems by affecting the operation of the international system. This study reveals the theoretical dimensions of recognition of emerging political events by examining the problem of state recognition from the perspective of international law and attempts to explain the existing theoretical approaches to recognition in terms of foundational, explanatory and legal standards. The study, however, shows that within the existing forms of recognition of the recognition of new political formations as states, de jure, de facto collective recognition, conditional recognition and early recognition methods with actual examples.

Keywords: Recognition, International Law, Recognition of States, Constructive Recognition Theory, Declaratory Recognition Theory, De Jure Recognition, De Facto Recognition, Collective Recognition.

Cilt/Volume: 44 • Sayı/Issue: 4 • Ekim/October 2018

İSVİÇRE FEDERAL MAHKEMESİ'NİN 11.12.2017 TARİHLİ KARARI IŞIĞINDA SÖZLÜ VASIYETNAMENİN KOŞULLARI HAKKINDA BİR DEĞERLENDİRME**AN EVALUATION OF THE CONDITIONS OF AN ORAL WILL IN LIGHT OF THE DECISION OF THE SWISS FEDERAL COURT DATED 11.12.2017****Dr. Öğretim Üyesi Pınar ÇAĞLAYAN AKSOY****ÖZ**

Türk-İsviçre Hukuku'nda sözlü vasiyetname yapıldığı durumlarda, mirasbırakanın son arzularının tanıklar tarafından kötüye kullanılmasının bertaraf edilmesi gerekliliğine büyük önem atfedilmiştir. Bu nedenle sözlü vasiyetnameyi düzenleyen kanun hükümlerine (TMK md. 539-541) sıkı sıkıya bağlı kalınmış; mahkemeler, bu kurallardan en ufak bir sapma halinde vasiyetnamenin iptal edilmesi gerektiği yönünde karar vermiştir. İsviçre Federal Mahkemesi, 11.12.2017 tarihinde yakın ölüm tehlikesinin söz konusu olması nedeniyle bir hastanede iki tanık huzurunda yapılan sözlü vasiyetnamenin geçerli olup olmadığı konusunda verdiği kararda önemli tespitlerde bulunmuştur. Bu kararda Federal Mahkeme, *animus testandi*'nin (vasiyet yapma iradesi) varlığından bahsedilmesi için vasiyetçinin son arzularını sözlü olarak ifade etmesinin şart olmadığına hükmetmiştir. Bunun yanı sıra, vasiyetnamenin yapılmasına veya önerinin içeriğine itiraz edebilecek akli ve fiziksel melekelerle sahip olduğu müddetçe, vasiyetçinin sözlü vasiyetname sürecini başlatan taraf olmasının gerekmediği belirtilmiştir. Bu çerçevede, tanıklardan biri tarafından bir vasiyet önerisinin okunması ve vasiyetçinin başını sağlayarak bu öneriyi onaylaması, Art. 506 ZGB (TMK md. 539) hükmüne aykırılık teşkil etmemektedir. Bu karar sözlü vasiyetname şartlarının katı bir şekilde yorumlanmaması ve acil durumların gerektirdiği esnekliğin sağlanarak mirasbırakanın son arzuların yaşatılması gerekliliğine dikkat çekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Yakın ölüm tehlikesi, sözlü vasiyetname, *animus testandi*, *favor testamanti*, vasiyetnamenin geçersizliği.

ABSTRACT

When making a will in oral form in Turkish-Swiss Law, great importance is attached to the necessity of eliminating the abuse of the last wishes of the testator by the witnesses. For this reason, the provisions governing oral will was strictly adhered to (TMK 539-541). The courts have decided that, in the slightest deviation from these rules, the testament should be annulled. The Swiss Federal Court has reached an important decision on 11.12.2017, on whether or not the oral testament made in the presence of two witnesses in a hospital due to the fact that the danger of imminent death was valid. In this decision, the Federal Court ruled that it is not necessary for the testator to orally express the final wishes in order to present his *animus testandi*. Moreover, it is stated that the testator does not have to be the initiator of the verbal will process, as long as he possesses the mental and physical capacities to challenge the making of will or the content of the proposition. In this frame, in the case where one of the witnesses reads a testament proposal and the testator approves the proposal by nodding with his head, the requirements of Art. 506 ZGB (Article 539 of the Turkish Criminal Law) are fulfilled. This decision draws attention to the necessity of maintaining the last wishes of the testator by ensuring that the requirements of oral will are not interpreted strictly and that the urgency of the emergency situation is ensured.

Keywords: Imminent danger of death, oral will, *animus testandi*, *favor testamanti*, annulment of the testament.

ÇEVRE YAPTIRIMLARINA GENEL BİR BAKIŞ

A GENERAL PERSPECTIVE ON ENVIRONMENTAL SANCTIONS

Dr. Hasan DURSUN

ÖZ

Çevreye verilen zararlardan ötürü insanlık kıyamet öncesi günlerini yaşamaktadır. Çevreyi ihlal eden fiiller insanlığın en temel hukuki varlık ve menfaatlerini ihlal ettiğinden ağır cezalarla cezalandırılmalıdır. Türk pozitif hukukunda çevreyi korumak için öngörülen yaptırımlar, sistemsiz ve yetersizdir. Çevreyi ihlal eden fiillere karşı cezalandırma tasarlanırken idare hukuku, ceza hukuku ve özel hukuk yaptırımları dengeli bir şekilde öngörülmeli ve söz konusu yaptırımlar katı ve sert bir şekilde uygulanmalıdır. Ancak hangi yaptırım önlemleri alınırsa alınsın çevre sorunlarına uzun vadeli ve kalıcı bir çözüm getirilmesi olanaklı değildir. Bir başka deyişle, çevre ve doğa tahribini yalnızca yaptırımlar yoluyla önleyebilmek ham bir hayalden öteye geçmeyecektir. Çevre ve doğayı etkin bir şekilde koruyabilmek için belki de bütün insanlığın tek umut kaynağı olan Türkiye'nin ulusal ve uluslararası düzeyde oldukça köklü, ekonomik, sosyal, kültürel ve hukuki önlemler alması gerekir. Türkiye bu adımları atmadığı müddetçe mevcut durumda kıyameti öncesi günleri yaşayan insanoğlu, belki de 2100 yılına kadar Kıyametin kopmasına tanıklık edebilecektir.

Anahtar Kelimeler: Çevre, İdari Çevre Yaptırımı, Cezai Çevre Yaptırımı, Maddi Büyüme, Tüketime Azaltılması.

ABSTRACT

Due to given damage against environment, humankind lives the advanced days of Reckoning. Violating acts that against environment infringe the most basic status and interests of humankind so those acts must be punished with heavy penalties. The sanctions that contemplated in Turkish positive law to protect environment are unsystematic and inadequate. During the envisaged penalties against the violating acts for the environment, both administrative, criminal and civil law sanctions has to be prescribed in a measured way and aforementioned sanctions must be applied in a harsh and firm way. However, in any manner whatsoever sanctions measures are impossible to solve the environmental problems in long dated and permanently. In other words, preventing the destruction of nature and environment solely with sanctions cannot go beyond from the immature dream. To protect effectively the environment and nature, Turkey, probably the sole hope of all humankind, has to take drastic economic, social, cultural and legal measures both national and international level. If Turkey do not take steps, the humankind that lives the advanced days of Reckoning at present days, possibly can witness the Day of Judgement until 2100.

Keywords: Environment, Administrative Environmental Sanction, Criminal Environmental Sanction, Material Growth, Reducing Consumption.